

המשואה השלוש-עשרה: ישראל והכחשת השואה הארמנית, אבשלום אליצור

רביעי 1 למאי, 2019

פורסם ב"הגדה השמאלית" ב-13 במאי 2003. ארבע שנים מאוחר יותר, בעקבות נזיפה מראש ממשלת טורקיה ארדואן, דרש שמעון פרס מאייב פוקסמן, יו"ר "הליגה נגד השמצה" בארה"ב (!), לחזור בו מהכרת השואה הארמנית.

למעשה זה שלך, כבוד הנשיא, ראוי לייחד קטגוריה משפטית חדשה: "קלון שאין עמו עבירה."

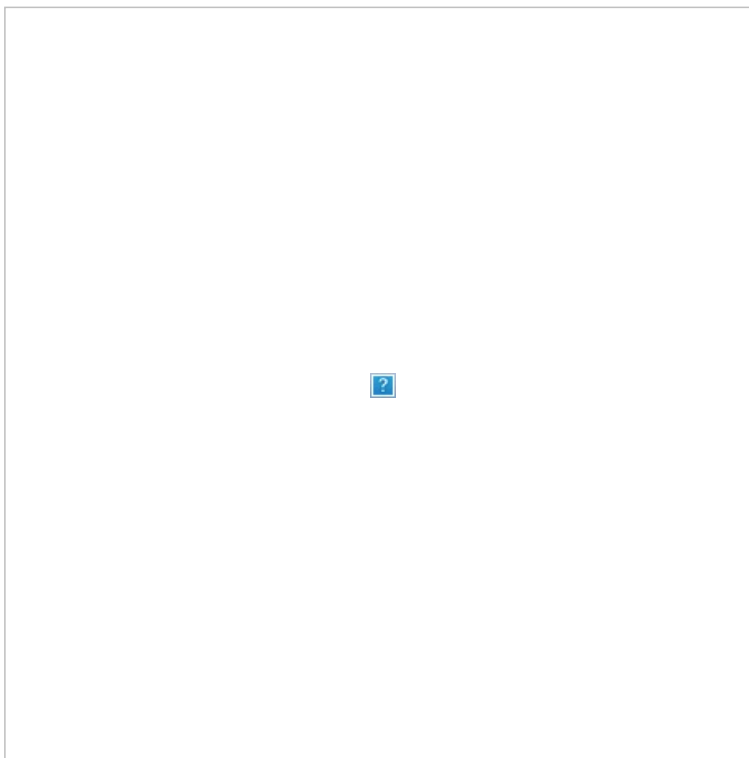
אבשלום אליצור

המשואה השלוש-עשרה

בשם קורבנות השואה הארמנית, שנעמי נלבנדיאן התבקשה לא להזכיר בעת טקס הדלקת המשואות, יום העצמאות 2003.

אני, גבריאל בגראדיאן ממוסה דאג, מקורבנות רצח-העם הארמני, מדליק משואה זו, על דעת עצמי ועל דעת כל קורבנות הפשעים נגד האנושות, חיים ומתים, כהתרסה בפני השקר, הפחדנות והצביעות.

בפני השקר המתמשך המכסה על רצח מיליון ושמונה-מאות אלף מאחיי בשנים 1915-1918, עת כלתה הרעה אל כל ארמני ואשורי ברחבי האימפריה העות'מנית. מאדנה לחוף הים התיכון עד טרביזונד על חוף הים השחור, מיוזגט וקוניה במערב עד ארזרום ודיארבקר במזרח, הוגלו, הוצעדו והורעבו למוות, נאנסו, ניתלו, נערפו ונטבחו בכל דרך מבעיתה אנשים, נשים וטף, במבצע מדוקדק ומתוכנן לפרטיו של מחמט טלעת פשה, איסמאיל אנוור פשה, בהא-אדין שאקיר ושאר "הטורקים הצעירים" מול עולם אדיש ושקוע במלחמותיו. כיום, במדינות רבות, צפויים מכחישי שואה למאסר. אבל במדינת היהודים ב-2003, השתתפה הממשלה בכבודה ובעצמה, שבוע אחרי יום השואה היהודית, בהשכחת הזוועות שנעשו בנו.

בפני פחדנותה של מדינה ריבונית, המזכירה השכם והערב את ששת המיליונים, אבל כה מתיירתת מכל פקידון טורקי עד שאינה מרשה לאזרחית שלה, בת שארית הפלטה, להזכיר את דם אבותיה השפוף; מדינה ששגרירה באו"ם, הפרופסור יהודה בלום, הצביע במשך שלוש שנים רצופות לטובת פול פוט, משמיד העם הקמבודי; מדינה שראש-ממשלתה, יצחק שמיר, סירב לפגוש אמהות "דיספיראסידוס" יהודיים בימי המשטר הפשיסטי בארגנטינה; מדינה שסחרה בנשק וכתרה בריתות עם ה"קיסר" בוקאסה ממרכז אפריקה, פפא דוק מהאיטי, פינושה מצ'ילי ושאר דיקטטורים ורוצחי-המונים.

בפני צביעותם של מארגני טקס יום העצמאות שלא התביישו להשמיד את החוברות שכבר חילקו ובהן הוזכר טבח הארמנים, כדי להחליפן באחרות המכסות עליו; בפני צביעותו של משרד החינוך, המונע עד היום מתוכניות הלימודים בבתי הספר ללמד על השואה הארמנית, כאילו לא צריכים ילדים ישראלים לדעת שהיטלר שאל בלעג "מי זוכר את הארמנים?" כשפקד על השמדת העם היהודי.

לכם ולשכמותכם, בישראל ובעולם, אני אומר היום כי אם בשום תקופה בדברי ימי האדם לא הופר הדיבר "לא תרצח" כמו במאה העשרים, הרי זה בשל קלות-הדעת הפושעת בה נרמס מדי יום הציווי המשלים: "לא תעמוד על דם רעך." ובעמידתכם כך על הדם, בפתח המאה העשרים ואחת, משגרים כולכם מסר ברור: ויתור וכניעה למפרע להיטלר הבא, לסטאלין הבא, לסדאם הבא.

על אפכם וחמתכם תדלוק משואה זו, לבושתכם ולחרפת כל צבוע ומוג-לב. ולא לתפארת מדינת ישראל.